

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **OLYMPSERVIS CZ s.r.o.**, IČO: 089 52 809
se sídlem Na palouku 5, Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Karlem Kadlecem
se sídlem Vojtěšská 15, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: **AUDRY CZ a.s.**, IČO: 252 97 619
se sídlem Oskara Nedbala 3, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 2. 2024,
č. j. O-570360/D23020230/2023/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda ÚPV“) specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut její rozklad a současně bylo potvrzeno

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 8. 2. 2023, č. j. O-570360/D22069419/ 2022/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla na základě návrhu osoby zúčastněné na řízení prohlášena obrazová ochranná známka žalobkyně č. 387086 v barevném provedení

(dále jen „napadená OZ“) za neplatnou pro následující služby zařazené do mezinárodního třídníku zboží a služeb (výrok I):

(37) dodatečná montáž topných zařízení do budov, instalace, opravy a údržba vytápěcích zařízení, opravy a údržba přístrojů pro topení, instalace, montáž, údržba a opravy topných zařízení, rutinní servis topných přístrojů, instalace zařízení pro ústřední topení, opravy nebo údržba kotlů (boilerů); (40) montáž a opravy kotlů (kotelářství) a (42) technické navrhování a plánování topných instalací.

2. Výrokem II ponechal Úřad napadenou OZ v platnosti pro tyto služby zařazené do mezinárodního třídníku zboží a služeb: *(37) čištění topných těles, instalace, opravy a údržba ohřívačů vzduchu, poradenské služby vztahující se k instalaci přístrojů na topení a chlazení, instalace, montáž, údržba a opravy ventilačních a klimatizačních zařízení.*
3. Soud ze správního spisu zjistil, že osoba zúčastněná na řízení se návrhem ze dne 4. 8. 2022 (dále jen „návrh“) domáhala prohlášení napadené OZ na neplatnou dle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“), s tím, že je vlastníkem starší kombinované ochranné známky č. 235673 v provedení

(dále jen „namítaná OZ“) zapsané pro následující služby zařazené do mezinárodního třídníku zboží a služeb:

(7) odvzdušňovací a odplynovací zařízení napájecí vody; (9) tepelné hlídače; (11) výrobky topenářské techniky, zejména hořáky, kotle, expanzní nádrže pro topná zařízení, tepelné moduly (topné skříně), otopná tělesa, solární topné systémy, zásobníky tepla, zásobníky teplé vody, expanzní automaty k tepelným soustavám, armatury pro topná zařízení, odvzdušňovací a odplynovací zařízení topných soustav, zařízení pro automatické doplňování a úpravu vody, regulátory pro otopné soustavy a kotelny, regulátory ohřívačů horké vody, regulátory pro vodní nebo plynová zařízení a potrubí, diagnostika otopných soustav a potrubí, regulační pulty pro kotle a hořáky, regulační systémy pro hoření.

4. Úřad následně vydal prvostupňové rozhodnutí. Žalobkyně proti němu podala rozklad, který byl zamítnut napadeným rozhodnutím.
5. Předseda ÚPV v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve s odkazy na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) vymezil průměrného spotřebitele ve shodě s Úřadem tak, že pochází jak z okruhu odborné veřejnosti, tak z okruhu veřejnosti laické v různém rozsahu informovanosti se střední až vysokou mírou pozornosti při výběru. Dále potvrdil závěr Úřadu, že specifikované napadené služby ve třídách 37, 40 a 42 jsou podobné (byť posledně jmenované v menším rozsahu) s výrobky zapsanými pro namítanou OZ z oblasti topenářství.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

6. Dále se Předseda ÚPV věnoval posouzení podobnosti porovnávaných OZ. Ve vztahu k *sémantickému hledisku* a rozlišovací způsobilosti prvku „servis“ uvedl, že „Olymp“ je řecké pohoří a sídlo bohů dle starověké mytologie. Ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám jde o prvek fantazijní a jeho distinktivita je vysoká. Slovo „servis“ je naopak téměř nedistinktivní a bude evokovat druh nabízených služeb, k čemuž mohou přispět také šipky znázorňující okruh teplé a studené vody. Toto slovo tedy není určujícím prvkem. Úřad tedy správně uzavřel, že porovnávané OZ mají společný distinktivní prvek „Olymp“ a ze *sémantického hlediska* jsou podobné ve vysoké míře. Ohledně *fonetického hlediska* potvrdil předseda ÚPV závěr Úřadu o podobnosti porovnávaných OZ z důvodu, že v napadené OZ zazní při její zvukové reprodukci celá namítaná OZ. Slovo „Olymp“ na počátku bude vyslovováno shodně a fonetické rozdíly nedistinktivních prvků „servis“ a „cz“ nemohou shodnost v počátečním prvku překonat. Také z *vizuálního hlediska* jsou porovnávané OZ podobné, byť v menší míře, protože slovními prvky je nutno přiznat větší rozlišovací způsobilost než prvkům obrazovým, přičemž obě OZ sdílejí distinktivní prvek „Olymp“ a průměrný spotřebitel přiznává počáteční části slova větší význam. Předseda ÚPV tedy dospěl k závěru, že porovnávané OZ vyvolávají podobný celkový dojem.
7. K tvrzení žalobkyně ohledně dlouhodobého užívání označení „OLYMPSERVIS CZ“ při podnikání a k předchozí spolupráci žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení předseda ÚPV uvedl, že tyto okolnosti nejsou pro řízení o návrhu určující. K poukazu žalobkyně na § 10 odst. 1 písm. c) ZOZ pak předseda ÚPV uvedl, že žalobkyně při svém podnikání smí užívat označení třetích osob, ale nemůže si takové označení přihlásit jako ochrannou známku (v tom spočívá rozdíl oproti žalobkynině namítanému rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2022, sp. zn. 41 Cm 13/2022).
8. S ohledem na podobnost porovnávaných OZ ze všech zkoumaných hledisek a shodu namítaných výrobků ve třídách 7, 9 a 11 se službami ve třídách 37, 40 a 42 je dána existence pravděpodobnosti záměny zejména formou vzájemné asociace (spotřebitel by se mohl domnívat, že je žalobkyně s osobou zúčastněnou na řízení personálně či jinak propojena a mohl by dospět k mylnému závěru ohledně původu služeb). Určitý okruh spotřebitelů sice bude mít vysokou míru pozornosti (odborníci) a porovnávané OZ nezamění, je však nutno zohlednit, že se nebude jednat o všechny (mezi spotřebitele je nutno řadit i laiky). Dle předsedy ÚPV existuje mezi porovnávanými OZ pravděpodobnost asociace a pro část laické veřejnosti pravděpodobnost záměny. Spotřebitelé se mohou domnívat, že výrobky a služby takto označené pochází ze stejného obchodního zdroje, event. od propojených subjektů, přičemž obojí má za následek neoprávněný zásah do práv osoby zúčastněné na řízení k namítané OZ. Byly tedy splněny všechny podmínky pro konstatování pravděpodobnosti záměny mezi porovnávanými OZ ve shora vymezeném rozsahu.

II. Obsah žaloby

9. Žalobkyně v *prvním žalobním bodě* namítla nesprávné vymezení průměrného spotřebitele. Ač žalobkyně i osoba zúčastněná na řízení podnikají na stejném trhu, není spotřebitelem široká spotřebitelská veřejnost, ale úzký okruh spotřebitelů s vysokou mírou pozornosti a obezřetnosti. Jedná se téměř výlučně o projektanty projektující rozsáhlé administrativní budovy. Judikatura zmiňovaná předsedou ÚPV je neaplikovatelná. K tomu žalobkyně odkázala na rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999, sp. zn. C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, podle něhož je průměrný spotřebitel dobře informovaný, všímavý a obezřetný, přičemž úroveň jeho pozornosti se výrazně liší v závislosti na dotčených výrobcích a službách.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

10. Dle *druhého žalobního bodu* dovodil předseda ÚPV podobnost porovnávaných označení na základě slova „Olymp“, označení však podobná nejsou. Z hlediska vizuálního má napadená OZ jiný font, grafiku a barevné provedení. Nadto neobsahuje pouze slovo „Olymp“, ale dohromady psané a vyslovované slovo „Olympservis“, což napadenou OZ odlišuje i z hlediska fonetického. Při vyslovení celé napadené OZ ztratí slovo „Olymp“ na důrazu. Dána je i odlišnost sémantická, protože slovo servis nepochybně odkazuje na to, že žalobkyně poskytuje pouze služby. Je zde tedy významná vizuální a fonetická odlišnost, a porovnávaná označení tedy podobná nejsou. Předseda ÚPV překročil meze správního uvážení. Závěrem žalobkyně vyjmenovala ustanovení, která podle ní předseda ÚPV porušil.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož rozsáhle citoval.

IV. Replika žalobkyně

12. V replice žalobkyně zopakovala své žalobní námitky a konstatovala, že prvek „Olymp“ obsahuje dalších 38 ochranných známek, některé registrované pro stejné třídy jako namítaná OZ. Slovo „Olymp“ je přitom pouze částí napadené OZ. K prvnímu žalobnímu bodu doplnila, že u odborné veřejnosti k záměně dojít nemůže a prakticky žádný běžný spotřebitel expanzní automat nevlastní, a nepotřebuje tedy ani jeho servis.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

13. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření odmítla argumenty žalobkyně. Uvedla, že Úřad se musel zabývat všemi zapsanými výrobky a službami, nikoliv pouze expanzními automaty. Argumentace žalobkyně ohledně četnosti výskytu slova „Olymp“ v ochranných známkách je irelevantní, neboť třídy výrobků jsou pouze administrativního charakteru. Napadená ochranná známka je spekulativní, protože osobu zúčastněnou na řízení omezuje v provádění servisu výrobků. Dále se osoba zúčastněná na řízení ztotožnila se závěry obsaženými v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
15. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
16. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
17. Podle § 32 odst. 3 ZOZ úřad prohlásí ochrannou známkou za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.

18. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Otázka shodnosti či podobnosti výrobků a služeb není v projednávané věci sporná, a soud tak odkazuje na str. 9-10 prvostupňového rozhodnutí, kde Úřad dospěl k závěru o podobnosti kolizních výrobků a služeb. Soud pouze obecně připomíná, že shodnost, resp. podobnost kolizních výrobků a služeb je dána, pokud mají stejné či natolik blízké podstatné znaky, v důsledku čehož mohou u průměrného spotřebitele vyvolat představu, že pocházejí od jednoho subjektu. Podobnost může mít různou míru, přičemž i z tohoto hlediska stupeň zjištěné podobnosti ovlivňuje závěr o nebezpečí záměny.
20. Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně o nesprávném vymezení průměrného spotřebitele ze strany správních orgánů obou stupňů. Nebezpečí záměny musí být posuzováno s přihlédnutím k průměrnému spotřebiteli, tj. běžnému spotřebiteli, jemuž jsou sporné výrobky a služby určeny. Průměrným spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný (srov. rozsudek SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96, *Gut Springenheide*). Není přitom nutné, aby pravděpodobnost záměny existovala pro celou relevantní veřejnost (srov. rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. 11. 2017 ve věci T-403/16 *Stada Arzneimittel AG v. EUIPO*). Pro vyhovění námitkám postačí, je-li shledána pravděpodobnost záměny ve vztahu k nikoliv zanedbatelné části relevantní veřejnosti.
21. Úřad vymezil průměrného spotřebitele pro kolizní výrobky a služby jako „*poměrně široký okruh spotřebitelské veřejnosti mající o předmětné výrobky a služby zájem. Do tohoto okruhu proto mohou patřit jak běžní „koncoví spotřebitelé“, tak i podnikatelské subjekty a další organizace. Vzhledem k různorodosti spotřebitelů a k povaze a účelu výrobků a služeb, i nichž je požadována určitá kvalita a spolehlivost, lze očekávat, že se bude jednat o spotřebitele informované v různém rozsahu, kde míra jejich pozornosti při výběru může kolísat od střední až po vysokou. Stupeň pozornosti a informovanosti také osoby při jejich výběru se přitom zpravidla bude odvíjet nejspíše od pořizovací ceny těchto výrobků či služeb s nimi bezprostředně souvisejících.*“ Předseda ÚPV citovaný názor Úřadu potvrdil a v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že „*posouzení průměrného spotřebitele se neodvíjí od toho, pro jaké výrobky a služby jsou kolizní ochranné známky na trhu fakticky užívány, ale pro jaké jsou zapsány v rejstříku. V daném případě však není napadená ochranná známka č. 387086 v provedení zapsána jen pro služby spojené s expanzními automaty ve velkých projektech (budovách), u nichž by snad mohli být spotřebitelem pouze profesionálové (odborníci) s vysokou mírou pozornosti a informovanosti. Je zapsána pro různé služby ve třídách 37, 40 a 42 mezinárodního třídění (instalace, údržbu, opravy, poradenství) v oblasti topení a chlazení, které mohou využívat nejenom profesionálové, ale také laici či domácí kutilové, kteří o těchto službách zpravidla nemají takový přehled, a jejich míra pozornosti se odvíjí od ceny těchto služeb.*“ Dále konstatoval, že namítaná OZ byla zapsána „*nejenom pro expanzní nádrže pro topná zařízení, expanzní automaty k tepelným soustavám, které nadto nemusí být užívány pouze pro velké průmyslové/domácí využití, ale také pro jednotlivce (chalupy, chaty, rodinné domky atd.), ale rovněž pro řadu dalších výrobků z oblasti topenářské techniky (kotle, hořáky, odvzdušňovací a odplyňovací zařízení, regulátory atd.), které jsou k dispozici nejenom odborníkům, ale také širšímu okruhu veřejnosti, která může tyto výrobky využít i v domácnostech.*“
22. Soud se shoduje s předsedou ÚPV, že v situacích jako ta v nyní posuzované věci, kdy je relevantní veřejnost složena jak z laiků, tak z odborníků, je třeba pravděpodobnost záměny posoudit pohledem skupiny s nižší mírou pozornosti (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 7. 2011

T-220/09, Ergo Versicherungsgruppe AG v. OHIM, bod 21). Stejně tak platí, že úroveň pozornosti spotřebitele se může měnit i v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb (rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer* nebo rozsudek Tribunálu ze dne 6. 5. 2008 ve věci R-246/06, *Redcats v. OHIM - Revert & Cía (REVERIE)*). U některých porovnávaných výrobků a služeb tak může být míra pozornosti spotřebitelů vyšší až vysoká (žalobkyní zmiňovaní projektanti ve vztahu k expanzním automatům pro administrativní budovy). Naproti tomu rozhodnou část relevantní spotřebitelské veřejnosti budou tvořit průměrně informovaní a pozorní spotřebitelé nakupující ostatní druhy expanzních automatů a nejrůznější topenářskou techniku a související služby. Správní orgány tedy správně vymezily relevantního spotřebitele jako průměrně až více informovaného a pozorného, nikoliv tedy nutně odborníka, a to i v závislosti na typu výrobku. Soud se s těmito závěry správních orgánů obou stupňů, které jsou v souladu se shora zmiňovanou judikaturou, ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje. První žalobní námitka tedy není důvodná.

23. Nedůvodná je též argumentace žalobkyně ve vztahu ke zjištěné podobnosti porovnávaných ochranných známek. Soud ve vztahu k této námitce předně obecně konstatuje, že dle relevantní judikatury se při porovnávání dvou označení musí vzít v úvahu všechny prvky označení a nesmí být opomenuty jen proto, že jsou menší velikosti než ostatní, anebo proto, že nemají distinktivitu; výjimku z tohoto pravidla tvoří pouze zanedbatelné prvky [srov. rozsudek SDEU ze dne 12. 7. 2007 ve věci C-334/05, *OHIM v Shaker (Limoncello)*]. Přestože se stupeň podobnosti dvou označení posuzuje podle stupně vizuální, fonetické a významové podobnosti, a to s přihlédnutím ke kategorii dotčených výrobků nebo služeb a podmínkám, za kterých jsou tyto výrobky nebo služby uváděny na trh (viz rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 27), musí být nebezpečí záměny posuzováno i z globálního pohledu. Vizuální, fonetická nebo významová podobnost kolidujících označení musí být tedy založena na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Průměrný spotřebitel přitom obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (v tomto smyslu srov. rozhodnutí SDEU ze dne 11. 11. 1999 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer* či ze dne 28. 4. 2004 ve věci C-3/03, *Matratzen Concord v. OHIM* a rozsudek Tribunálu ze dne 30. 6. 2004 ve věci T-186/02, *DIESELIT*).
24. Není přitom pravdou, že předseda ÚPV dovodil závěr o podobnosti porovnávaných označení pouze na základě slova „Olymp“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je naopak patrné, že v souladu s požadavky zákona a judikatury správních soudů zkoumal podobnost označení ze všech shora vymezených hledisek, a to v jejich souhrnu.
25. Ve vztahu k *sémantickému hledisku* a rozlišovací způsobilosti prvku „servis“ předseda ÚPV uvedl, že „Olymp“ je řecké pohoří a sídlo bohů dle starověké mytologie. Ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám jde o prvek fantazijní a jeho distinktivita je vysoká. Slovo „servis“ je naopak téměř nedistinktivní a bude evokovat druh nabízených služeb, k čemuž mohou přispět také šipky znázorňující okruh teplé a studené vody. Toto slovo tedy není určujícím prvkem. Za společný distinktivní prvek tedy předseda ÚPV označil slovo „Olymp“, které je obsaženo v obou porovnávaných označeních. Soud se s uvedeným posouzením ztotožňuje a konstatuje, že ani podle jeho názoru nemůže slovo „servis“, které nepochybně pouze popisuje poskytování služeb vztahujících se k zařízením značky Olymp, dodat napadené OZ dostatečnou distinktivitu. Stejně tak je tomu u dovětky „cz“, které

pouze odkazuje na doménu, která může být spjata s jakoukoliv společností, která si ji zaregistruje, aniž by nutně v České republice musela poskytovat své služby. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že ze sémantického hlediska jsou porovnávaná označení podobná ve vysoké míře s ohledem na skutečnost, že obsahují shodný distinktivní prvek a ostatní prvky k dostatečné odlišnosti porovnávaných označení nepostačují (slovo „servis“ a dovětek „.cz“ jsou v daném kontextu generického charakteru).

26. Ve vztahu k *hledisku fonetickému* žalobkyně namítala, že napadená OZ neobsahuje pouze slovo „Olymp“, ale dohromady psané a vyslovované slovo „Olympservis“. Ohledně fonetického hlediska potvrdil předseda ÚPV závěr Úřadu o podobnosti porovnávaných OZ s tím, že v napadené OZ zazní při její zvukové reprodukci celá namítaná OZ. Slovo „Olymp“ na počátku bude vyslovováno shodně a fonetické rozdíly nedistinktivních prvků „servis“ a „.cz“ nemohou shodnost v počátečním prvku v relevantní míře překonat. Navíc s ohledem na grafické pojetí napadené OZ a sémantické hledisko lze důvodně předpokládat, že „Olympservis“ by bylo průměrným spotřebitelem vysloveno s pauzou mezi výrazy „Olymp“ a „servis“, aniž by počáteční prvek ztratil na důrazu. I s tímto hodnocením se soud plně ztotožňuje.
27. Také z *vizuálního hlediska* jsou porovnávané OZ podobné, byť v menší míře, protože, jak s odkazy na judikaturu SDEU uvedl předseda ÚPV v odůvodnění napadeného rozhodnutí, slovním prvkům je nutno přiznat větší rozlišovací způsobilost než prvkům obrazovým, které plní spíše dekorativní funkci. Obě OZ sdílejí distinktivní prvek „Olymp“ a průměrný spotřebitel přiznává počáteční části slova větší význam, neboť ten mu spíše utkví v paměti. V tomto kontextu soud konstatuje, že font, grafické provedení a barevnost napadenou OZ do jisté míry odlišuje od namítané OZ, avšak nikoli tak významně, aby to v očích průměrného spotřebitele rozptýlilo podobnost založenou dominantním prvkem „Olymp“, a to jak z hlediska vizuálního, tak zejména z hlediska celkového dojmu ve spojení s vysokou mírou podobnosti v případě hledisek sémantického a fonetického.
28. Předseda ÚPV tedy oprávněně dospěl k závěru, že porovnávané OZ vyvolávají podobný celkový dojem. Soud tomuto závěru vzhledem k výše uvedenému přisvědčuje a konstatuje, že předseda ÚPV nepostupoval v rozporu s § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ani v rozporu s § 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 32 odst. 3 ZOZ, jak žalobkyně v závěru žaloby obecně namítala. Ani druhá žalobní námitka tedy není důvodná.
29. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl. Soud o věci samé v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání (žalobkyně s tím výslovně souhlasila a žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřil nesouhlas s takovým postupem).
30. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
31. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu